

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 104**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

75
2703

Mårbacka , Sunne 25.8.1919

Käraste!

Tack för ett intressant brev. Det är alltid spännande att höra hur det ter sig med våra två egendomar Nääs och Mårbacka. Om jag rätt förstår tidningsreferaten , så var det fråga om att förlägga en del praktiske studier till Nääs såsom ordbruksskötsel, hantverkslära och annat , som skall förekomma i de nya praktiska tilläggskurserna för folkskolan. Däremot är det väl inte meningen att förlägga dit något institut för teoretiskt studium såsom levande språk eller matematik, utan det skulle få bibehålla sin ställning av att vara en utbildningsanstalt för kroppsliga färdigheter. Under sådana omständigheter , tycker jag att både din bror och morbror skulle vara nöjda med utvidningen, och Otto skulle nog mer än gärna ha offrat slottet, däremot tror jag inte att gubben blir nöjd med att detta berövas sin prakt och härlighet och förvandlas till ett institut , men det är väl en oundviklig konsekvens av det en gång givna testamentet. Nääs måste gå framåt annars blir det som du säger bara ett sommarnöje. Så jag tycker , att du med gott samvete borde kunna ge ditt samtycke till att testamentet ändras. Men naturligtvis ger du inte detta samtycke på andra villkor än att du och Elise få behålla flygeln. Något annat kan väl inte komma i fråga. Det tror jag verkligen ingen tänker på att ~~ändra~~ ändra. Du har ju skött dig så bra därute på Nääs , så att jag tror det skulle bli en verklig opinionsstorm om du fördrevs därifrån . Nej , något sådant kunna vederbörande omöjligt tänka på. Men nog vore det bra skönt om slottet på ett eller annat sätt bleve bebott, så att det förlorade detta tycke av ruin , som nu vidlåder det, och som vållar dig och alla andra så bittra känslor av förargelse och vanmakt.

Men vad skulle då Holms ställning bli? Det förstår jag inte. Skulle han inte bli styresman för detta nya, få fullt upp med statsmedel att röra sig med och få det bättre än någonsin? Ja, i alla fall så var det ju roligt höra att något är i görningen för att rycka upp dina släktingars storartade skapelse. Det var också roligt höra att du tyckte om Birmaboken. Du kan tänka dig, att när Lydia Walström kom derdimpande med hela sin tyngd mitt i detta eteriska och förfinade, så var det inte lätt att göra henne rättvisa.

Jag har inte fått något svar från Hedberg angående Vinterballaden, och inte stod den upptagen på dramatiska teaterns spellista för denna höst. Det betyder ju ingenting, för den ^{listan} var så svag, så att den kan nog komma att uppföras för den skull. Men för att inte arbetet skall alldeles förspillas, så har jag sänt det till Bonnier och han har lovat att trycka det. Det blir ju inte alls läst, men det blir tryckt och i en sen eftervärld kommer det att bli upptäckt en gång i tiden och kanske uppskattat mer än nu.

Jag har kostat så mycket arbete på detta, att jag inte kan lida, att det bara skall ligga otryckt kvar i mina lådor och inte komma ut varken på ena eller andra sättet. Bonnier vill också mycket gärna ge ut en novellsamling om jag har så många att det räcker. Det finns ju några stycken, så att det kan bli en liten bok. Han säger att om jag ger ut mina färdiga noveller nu, så kan det bli så, ~~åttio~~ att de få skydd i femti år. De stå ännu under den gamla lagen. Det fäster jag mig inte mycket vid, men jag ville gärna ha så mycket pengar, att jag nästa år kunde bygga om Mårbacka. Det är tråkigt att gå vintern till mötes här utan något gästrum, där man kan be en anständig människa komma och bo.

Valborgs jungfrur flytta på torsdag och själv reser hon efter dem, så snart som de har fått någorlunda i ordning. Och sedan kommer väl du under din rengöringstid. Hela september kan man nog bo i det blå gästrummet, men knappt senare. Här råder intet västkustklimat. Avis au lecteur!

Dagens stora händelse är att jag har köpt en självbindande skörde maskin. Den har avprovats i dag och tycks komma att gå bra. Den skall spara

hacker - de har det så tyg - deccera namnen, de får - Chotrens ha haft - det
gripit hela tiden. Och det minnas verkligen - jag har inte varit där
redan den kalaföraren, de jag har på ett litet ställe - glömer inte
ganska mycket